

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Nevedelovej a členiek senátu JUDr. Idy Hanzelovej a JUDr. Aleny Adamcovej v právnej veci navrhovateľa **P. M.**, bytom v H., P. č.X. (predtým O. ul.č.X.), proti odporkyni **Sociálnej poisťovni - ústredie**, Ul.29.augusta č.8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporkyne číslo 222-1719/2007 z 26.marca 2007, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne z 22.februára 2008, č.k.12Sd/223/2007-46, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trenčíne z 22.februára 2008, č.k.12Sd/223/2007-46, **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporkyne číslo 222-1719/2007 z 26.marca 2007 **z r u š u j e** a vec jej **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom krajský súd potvrdil rozhodnutie číslo 222-1719/2007 z 26.marca 2007, ktorým odporkyňa rozhodla, že navrhovateľ nemá nárok na úrazovú rentu s odôvodnením, že podľa lekárskeho posudku pobočky Sociálnej poisťovne Prievidza

z 2.marca 2007 u navrhovateľa po 1.januári 2004 nedošlo k zhoršeniu zdravotného stavu v dôsledku pracovného úrazu z roku 1979, používa hydraulickú protézu a obtiaže s ľavým kolenom sú hodnotené ako následok preťažovania pri športe a následok športového úrazu z roku 2002. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd mal z obsahu administratívneho spisu odporkyne za preukázané, že navrhovateľ utrpel poškodenie zdravia v dôsledku pracovného úrazu 25.februára 1979 s následnou amputáciou pravej dolnej končatiny v dolnej časti stehna, k 31.decembru 2003 mu nevznikla strata na zárobku po skončení práceneschopnosti a nevznikla žiadna právna skutočnosť podľa § 88 zákon č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z. z.“).

Rozsudok napadol včas podaným odvolaním navrhovateľ a žiadal, aby ho odvolací súd zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Ohodnotenie miery poklesu jeho pracovnej schopnosti na 0% považuje za neobjektívne. Je poberateľom invalidného dôchodku pre 50%-nú mieru poklesu schopnosti vykonávať zárobkovú činnosť. Jeho zdravotný stav sa zhoršil, nie je stabilizovaný a je v priamej súvislosti s pracovným úrazom. Posudkoví lekári vôbec nevzali do úvahy vykonávané zamestnanie trénera telesne postihnutej mládeže, ktoré si vyžaduje pohyb v teréne, od roku 2007 s opornou palicou. Pracovný úraz utrpel ako 26-ročný a snažil sa telesný handicap kompenzovať a plne sa zapojiť do pracovného procesu. Zvýšeným pracovným úsilím dosahoval také zárobky, pri ktorých mu nevznikla strata na zárobku. Okrem práce trénera telesne postihnutej mládeže vykonáva i prácu správcu chaty pre telesne postihnutých, ktorá je fyzicky náročná a vo veku 55 rokov má značné zdravotné problémy. Vyšetrením v Ústrednej vojenskej nemocnici v Ružomberku bolo konštatované zhoršenie hybnosti a bolesti v oblasti pravého a ľavého bedra, ľavého klenca a LS chrbtice v priamej príčinnej súvislosti s pracovným úrazom z roku 1979. Posudky odporkyne napriek tomu konštatujú stabilizovaný zdravotný stav bez jeho zhoršenia po 1.januari 2004 a bez podstatnej zmeny pomerov. Navrhol, aby jeho zdravotný stav posúdil súdny znalec z príslušného odboru a určil mieru poklesu jeho pracovnej schopnosti vzhľadom na prácu, ktorú doteraz vykonáva.

Odporkyňa vo vyjadrení k odvolaniu navrhla, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil. Poukázala na to, že základnou otázkou v danej veci je otázka, či u navrhovateľa od 1.januára 2004 došlo alebo nedošlo k zhoršeniu zdravotného stavu. Keďže k zhoršeniu nedošlo, miera poklesu jeho pracovnej schopnosti nebola posudzovaná a teda nebola hodnotená na 0%. Posudkoví lekári Sociálnej poisťovne majú na výkon svojej

činnosti potrebnú kvalifikáciu a vedomosti a sú znalcami v odbore posudzovania. Pri posudzovaní navrhovateľa vychádzali z odborných lekárskeho nálezov, na ktoré poukazoval navrhovateľ. Návrh, aby zdravotný stav navrhovateľa posúdil znalec, preto považuje za nadbytočný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods.2 OSP) preskúmal na padnutý rozsudok bez pojednávania v súlade s § 250ja ods.2 OSP a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa je potrebné vyhovieť.

Predmetom konania bolo rozhodnutie o nároku na úrazovú rentu.

Podľa § 83 zákona č. 461/2003 Z. z. poškodený na účely poskytovania úrazových dávok je zamestnanec, okrem sudcu a prokurátora a fyzická osoba uvedená v § 17 ods. 2, ak utrpeli pracovný úraz alebo sa u nich zistila choroba z povolania.

Podľa § 8 ods.1 zákon č. 461/2003 Z. z. pracovný úraz podľa tohto zákona je poškodenie zdravia alebo smrť fyzickej osoby spôsobené nezávisle od jej vôle krátkodobým, náhlým a násilným pôsobením vonkajších vplyvov, ktoré

a) zamestnanec uvedený v § 4 utrpel pri plnení pracovných úloh alebo služobných úloh alebo v priamej súvislosti s plnením pracovných úloh alebo služobných úloh, pre plnenie pracovných úloh alebo služobných úloh a pri odvracaní škody hroziacej zamestnávateľovi,

b) fyzická osoba uvedená v § 17 ods. 2 utrpela pri činnostiach uvedených v tomto ustanovení alebo v priamej súvislosti s týmito činnosťami.

Podľa § 251 ods.1 zákon č. 461/2003 Z. z. pracovný úraz a choroba z povolania uznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004 sa považujú od 1. januára 2004 za pracovný úraz a chorobu z povolania podľa tohto zákona.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že navrhovateľ utrpel v roku 1979 pracovný úraz pri plnení pracovných úloh.

Zo „záznamu o úraze“, spísaného 28.februára 1979 zamestnávateľom B. H., k. p. so sídlom v H. vyplýva, že navrhovateľ 25.februára 1979 utrpel pracovný úraz – otvorenú zlomeninu s následnou amputáciou predkolenia.

Z administratívneho spisu odporkyne nevyplýva, že by navrhovateľ k 31.decembru 2003 mal nárok na náhradu za stratu na zárobku po skončení pracovnej neschopnosti a že by mu nárok na výplatu takej náhrady trval po 1.januári 2004. Taktiež z neho nevyplýva, že by pred podaním žiadosti o úrazovú rentu bola posudzovaná schopnosť navrhovateľa vykonávať doterajšiu činnosť. Rozhodnutím Úrad dôchodkového zabezpečenia číslo x. z 20.mája 1980 bol navrhovateľovi od 26.decembra 1979 priznaný čiastočný invalidný dôchodok. Navrhovateľ v žiadosti o úrazovú rentu z 24.januára 2007 uviedol, že poberá invalidný dôchodok.

Z nálezu ortopéda Ústrednej vojenskej nemocnice z 28.júna 2007 vyplýva záver o poúrazovej coxartróze a gonartróze, bolestiach LS chrbtice, keď stav hodnotil ako trvalý, s nepriaznivou prognózou a v priamej príčinnej súvislosti s pracovným úrazom z roku 1979, vzniknutý preťažovaním váhonosných kĺbov pre amputáciu pravej dolnej končatiny.

Podľa § 88 ods.1 zákon č. 461/2003 Z. z. poškodený má nárok na úrazovú rentu, **ak v dôsledku pracovného úrazu alebo choroby z povolania má viac ako 40-percentný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca alebo činnosť osoby uvedenej v § 17 ods. 2 (ďalej len "pokles pracovnej schopnosti").**

Pre posúdenie nároku navrhovateľa na pracovný úraz je v zmysle citovaného ustanovenia podstatné to, či v dôsledku pracovného úrazu má viac ako 40%ný pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť.

Z posudkov posudkových lekárov odporkyne vyplýva, že dospeli iba k záveru, že u navrhovateľa po 1.januári 2004 nedošlo k zhoršeniu zdravotného stavu. Na účely úrazovej renty však nie je podstatné posúdenie zhoršenia zdravotného stavu, ale posúdenie poklesu pracovnej schopnosti, t.j. schopnosti vykonávať doterajšie zamestnanie (baník). Pokles schopnosti vykonávať doterajšiu činnosť zamestnanca posudkoví lekári neposúdili. Naviac je záver o nezhoršení zdravotného stavu i v rozpore so záverom vyššie uvedeného nálezu ortopéda.

Vzhľadom na uvedené dospel odvolací súd k záveru, že odporkyňa nedostatočne zistila skutočný stav vecí pre rozhodnutie o nároku na úrazovú rentu. Odvolací súd preto

rozsudok krajského súdu zmenil, rozhodnutie odporkyne zrušil a vrátil odporkyni na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

V ďalšom konaní bude úlohou odporkyne zadovážiť si riadny posudok o percentuálnej miere poklesu schopnosti navrhovateľa vykonávať doterajšiu činnosť (baník), v ktorom sa posudkový lekár vyjadrí aj k poklesu pracovnej schopnosti vo vzťahu k postihnutiu váhonosných kĺbov v príčinnej súvislosti s pracovným úrazom. Až na základe nového posúdenia odporkyňa o nároku na úrazovú rentu rozhodne znovu, pričom v novom rozhodnutí sa vysporiada so všetkými námietkami navrhovateľa.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 26.marca 2009

Za správnosť vyhotovenia:

Zuzana Katuščáková

JUDr. Viera Nevedelová, v.r.

predsedníčka senátu